

vU-gemeenschap relatief kleiner werd. Er kwam ook meer weerstand tegen de theologen en hun theologie. Een en ander wordt in de hoofdstukken 4-6 beschreven.

Na de Tweede Wereldoorlog (hoofdstuk 7) begon voor de hele gereformeerde wereld, dus ook voor de theologische faculteit, een periode van vernieuwing, mede geïnstigeerd door het aantreden van een nieuwe generatie hoogleraren. Heel voorzichtig werden er enkele wissels omgezet. Ondertussen bleef de Vrije Universiteit groeien en ontwikkelde zij zich tot een middelgrote universiteit. Zoals ook gebeurde bij de andere universiteiten, nam de bureaucratisering aan de vU in de loop der jaren toe. Illustratief zijn in dit verband de archieven van de verschillende gremia. Vanaf de jaren zestig begonnen deze explosief te groeien.

17

Aan het einde van die jaren zestig raakte de gereformeerde wereld in een crisis rond de haar vertrouwde en kenmerkende themata van Schrift en Belijdenis. Enkele leden van de theologische faculteit speelden daarbij een hoofdrol. Aangevoerd zal worden dat het veranderingsproces aan de theologische faculteit samenhangt met de ontwikkelingen in kerk en samenleving. Een en ander betekende dat in het midden van de jaren zeventig het klimaat aan de faculteit radicaal verschilde met het klimaat in de jaren vijftig. In de hoofdstukken 8 tot en met 13 wordt deze ontwikkelingsgang beschreven. Daarna volgen de jaren die voor een groot deel nog te dichtbij liggen om er met voldoende distantie naar te kunnen kijken. Wel bestaat de indruk dat zich opnieuw een belangwekkende omslag voordoet. In een afrondend hoofdstuk wil ik daarom terugzien op de afgelegde weg en daarbij refereren aan de ontwikkelingen sedert 1980.

De schrijver van een historisch gedenkboek maakt allerlei keuzes. Niet alles kan aan de orde worden gesteld, niet alles kan even grondig onderzocht en beschreven worden. Velen die hebben bijgedragen aan de geschiedenis van de theologische faculteit worden in dit boek genoemd, maar er zijn er nog meer die niet genoemd worden. Ook sommige thema's die op zichzelf genomen belangrijk genoeg zijn, hebben hier geen plaats gekregen. Dat is niet anders, want het kan niet anders. Dat een andere onderzoeker andere keuzes zou hebben gemaakt, spreekt vanzelf.